

[Prøben Møller Hansen]

spørgsmål. Jeg har ladet mig fortælle gennem medierne, at flere slagterier er blevet nedlagt. Jeg har ladet mig fortælle, at vi skal til at importere svinekød og mælk. Hvad skal landmanden gøre, når først denne situation indtræder? Så vil han jo ikke få den kompensation, som der gives udtryk for at han vil få.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Da jeg lyttede til skatteministerens tale her for lidt siden, må jeg sige, at jeg blev noget forbavset. Jeg forstod, at landbruget kunne hente de stigende udgifter, man måtte få, gennem højere priser.

Jeg vil godt spørge: Gælder det så også butikshandelen? Ministeren sagde, at der var forskellige virksomhedstyper, men han kommenterede kun virksomhedstyperne eksport- og importfirmaer og hjemmemarkedsfirmaer. Jeg vil godt spørge, om ikke dette virker forskelligt på forskellige virksomhedstyper. Lad os bare tage virksomheder, der slet ikke eksporterer, men som har et forskelligt antal ansatte. De kan for så vidt have nøjagtig samme omsætning, men et meget forskelligt antal ansatte. Hvordan virker det? Det er i hvert fald noget af det, Det Radikale Venstre vil interessere sig meget for i Skatteudvalget.

Op så vil jeg godt spørge, om ministeren mener, at bagatelgrænsen redder noget som helst for langt den største del af butikshandelen, selv den del af butikshandelen, som kun har ganske få ansatte. Jeg mener ikke, 200.000 kr. overhovedet er relevant.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Skatteministeren gav udtryk for, at han kunne ikke forstå, hvordan Socialistisk Folkeparti kunne være imod, at man omlagde arbejdsgiverafgifterne fra løn og ansatte til værditilvækst. Hvis det var tilfældet, kunne jeg da heller ikke forstå det, men det var heller ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at vi er i virkeligheden tilhængere af denne ordning, en sådan har vi jo talt om i mange år. Helt tilbage i 1970'erne har vi været inde på, at man skulle flytte beskatningen til produktionsleddet. Vi har talt om, at man med hensyn til økonomisk demokrati netop skulle bruge værditilvæksten som grundlag

og ikke lønsummen. Men skatteministeren kan da ikke være uvidende om, at i en overgangsperiode, hvor man går fra det ene system til det andet, må der blive nogle problemer. Jeg nævnte den lille købmand, som ellers givetvis ligger skatteministerens hjerte nær, den lille købmand, som har en enkelt ansat eller måske slet ingen. Den lille købmand vil i hvert fald blive ramt af dette system, og det er da en konsekvens af ordningen, som man også må se på, og som måske ikke var tilsigtet. Men generelt er det ikke en omlægning, vi er imod. Det er, fordi omlægningen står alene. Der er en række ting, som jeg har påpeget burde følge med. Var det med, ville vi gerne have diskuteret en omlægning af arbejdsgiverafgifter på løn og ansatte, dog med et par undtagelser, og vi finder nye afgifter i forhold til værditilvæksten. Det ville vi gerne have talt om, men det er ikke det, der er realistisk i dag.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

For at der ikke skal herske nogen som helst tvivl hos skatteministeren, er den bekymring, Fremskridtspartiet giver udtryk for, bekymring for de virksomheder, der i dag har meget få ansatte og derfor et meget lille bidrag af ATP, AUD osv., men en meget stor omsætning på direkte salg, f.eks. direkte til forbrugere. Den form for omgåelse af reglerne, som jeg kan forestille mig kunne finde sted, med mindre man selvfølgelig under det kommende udvalgsarbejde får taget højde for det, er, at en virksomhed, der fremstiller eksempelvis en maskine, eksporterer den til et stempelfirma for blot at få et stempel i Flensborg og så videre til en virksomhed i Danmark, som skal bruge den i deres eget produktionsapparat, altså ikke til en egentlig forbruger, men til en anden virksomhed, som skal bruge den i sit produktionsapparat, så vil man via den tur rundt slippe for de 2½ pct.

Men det er ikke, fordi Fremskridtspartiet er utilfreds med, at staten mister 2½ mia. kr. af sit provener næste år. Jo færre penge der er i den offentlige sektor, jo færre er der, der kan blive brugt dårligt, og det hilser vi selvfølgelig velkommen. Men hvem er det, der sparer de 2½ mia. kr.? Det er de store virksomheder, ikke de små, og i den forbindelse er vi også overbevist om, at det fænomen, som ministeren måske er